

skjønnelse, som de paatænkte Foranstaltninger ville have i Medfør; men denne Deel blev saa overordentlig lille, at det vilde være overordentlig haardt at paalægge saa betydelige Udgifter paa saa faa Beboere. Rigtigheden af vor Betragtning erkjendes ogsaa af Lovudkastets Motiver, idet det i Motiverne til § 3 hedder, at det under alle Omstændigheder vilde være meget ubilligt at gaae saa langt som til de yderst liggende Dele af Hvidovre Sogn, og det er derfor overladt Sognestandsrådet, Amtsrådet, og i enkelte Tilfælde Justitsministeriet, at bestemme, efter hvilke Regler de omhandlede Beløb skulle udredes. Dersom jeg var Medlem af Frederiksberg Sognestandsråd, vilde jeg under de nærværende Omstændigheder ikke kunne foreslaae Noget af Betydning af Frygt for at skulle ligne det paa de særdeles Faa, der skulle bære det, saa at der rimeligvis ikke vil skee Noget, selv om Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger, gaaer igjennem. Det er en Anskuelse, der saameget mere turde være berettiget, som Hvidovre Sogn og Frederiksberg By ikke leve i den bedste Forstaaelse sammen. Som Medlem af Kjøbenhavns Amtsråd er det mig nemlig bekendt, at der arbeides stærkt paa, at Frederiksberg og Hvidovre Sogne stilles ad, ikke efter den af Regjeringen foreslaaede Linie, men qua Sogne, idet de gaae ud fra, at deres Interesser ere høist forskellige, at navnlig Frederiksberg naturligvis langt mere nærmer sig Kjøbenhavns Commune end Landcommunen. Naar nu det foreliggende Lovforslag ophøides til Lov, inden denne Adskillelse var foregaaet, vilde saaledes en Deel af Hvidovre Sogn komme til at bidrage til Omkostninger, der stegte til Frederiksberg Communes Forskjønnelse og regelmæssigere Bebyggelse — jeg siger, at en Deel af Hvidovre Sogn vilde komme til at bidrage dertil, som maaskee om en kort Tid blev adskilt fra Frederiksberg; dog den korte Tid turde maaskee blive temmelig lang, der turde maaskee hengaa flere Aar inden Sagens Ordning, og i al den Tid maatte denne Deel af Hvidovre Sogn deeltage i Udredelsen af de Beføstninger, som Lovudkastet nødvendiggjør. Af disse Grunde er det, at Udvalgets Fleertal maa fraraade

nu at vedtage Lovudkastet; at der i Tidens Løb maa komme et lignende Lovudkast, derom er Fleertallet enig; det erkjende vi fuldtvel. Den ærede Minoritet i Udvalget (Elsensborg) har derimod stemt for Lovudkastets Fremme, fordi det af Hensyn til de allerede tidligere foretagne Bygningsarbejder og de Bygningsforetagender, der ere ivente, er nødvendigt; at der i den Henseende snarest muligt gjøres Noget; men jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at naar denne Lov ikke vedtages, gjælder der med Hensyn til dette Forhold endnu en Lov, nemlig Loven af 19de Marts 1854, som har indført reglementariske Bestemmelser, vel ikke for det hele Terrain, men dog for den største Deel deraf, og hvis man frygtede for, at der for Fremtiden skulde bygges uhenftigsmæssigt, saa troer jeg, at naar Loven af 19de Marts 1854 udvides til hele det Terrain, som Regjeringen formener bør ligge ind derunder, er der foreløbig gjort Alt, hvad der behøves for at forhindre de befrygtede fremtidige Ulemper. Hvad angaaer de allerede fuldførte Bygningsarbejder, er det vistnok et brændende Spørgsmaal, om jeg saa maa sige, hvorledes Udgifterne skulle afholdes, naar saadanne Bygninger blive nedrevne efter en almindelig Expropriation. Vil man bringe det hele Terrain, hvorom der er Spørgsmaal, i Samklang med Forholdene i Kjøbenhavn, saa troer jeg, at man blot behøver at påsere gamle Kongevei og Alleen, for blot ved et Diefast at overbevise sig om, at en saadan Expropriation maa finde Sted i en ikke ringe Udstrækning, naar det tilføjede Diemed skal opnaaes. Det er af disse Grunde, at Fleertallet har tilladt sig at indstille til det ærede Thing, at Loven ikke bliver vedtagen i denne Session, men udsættes, indtil det er afgjort, hvormeget der af Frederiksberg og Hvidovre Commune vil være at incorporere under Kjøbenhavn.

Justitsministeren: Det Resultat, hvortil Udvalgets Fleertal er kommet, ifølge hvilket Lovudkastet ikke skulde ophøies til Lov, forinden det var blevet afgjort, om nogen Deel, og da hvilken, af Frederiksberg og Hvidovre Sogne skulde indlemmes i Kjøbenhavn, har været mig meget uventet. Da jeg for to Aar siden